TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2008. gada 8. maijā *

Apvienotās lietas C-5/06 un no C-23/06 līdz C-36/06

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) (C-5/06) un *Tribunal de grande instance de Nanterre* (Francija) (no C-23/06 līdz C-36/06) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti attiecīgi 2006. gada 2. un 5. janvārī un kas Tiesā reģistrēti 2006. gada 9. un 20. janvārī, tiesvedībās

Zuckerfabrik Jülich AG, agrāk — *Jülich AG* (C-5/06)

pret

Hauptzollamt Aachen

un

Saint Louis Sucre SNC (C-23/06),

Société des Sucreries du Marquenterre SA (C-24/06),

SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, *Bolbec*, *Auffray* (*SAFBA*) (C-25/06),

* Tiesvedības valoda — vācu un franču.

SA Lesaffre Frères (C-26/06),

Tereos, *Sucreries, Distilleries des Hauts de France* tiesību un saistību pārņēmēja (C-27/06),

SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré fils (C-28/06),

SA Sucreries de Toury et Usines Annexes (C-29/06),

Tereos (C-30/06),

Tereos, *SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF* tiesību un saistību pārņēmēja (C-31/06),

Cristal Union (C-32/06),

Sucrerie Bourdon (C-33/06),

SA Sucrerie de Bourgogne (C-34/06),

SAS Vermendoise Industries (C-35/06),

SA Sucreries et Raffineries d'Erstein (C-36/06)

pret

Directeur général des douanes et droits indirects,

Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), K. Šīmans [*K. Schiemann*], J. Makarčiks [*J. Makarczyk*] un K. Toadere [*C. Toader*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2007. gada 15. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Zuckerfabrik Jülich AG* (agrāk — *Jülich AG*) vārdā — H. J. Prīss [*H.-J. Prieß*], *Rechtsanwalt*,

— *Saint Louis Sucre SNC* vārdā — S. Lerojs [*S. Le Roy*], *avocat*,

— sabiedrības *Sucreries du Marquenterre SA*, kā arī sabiedrību *SA des Sucreries de Fontaine Le Dun*, *Bolbec*, *Auffray* (*SAFBA*), *SA Lesaffre Frères*, *Tereos*, kas ir *Sucreries, Distilleries des Hauts de France* tiesību un saistību pārņēmēja, *SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré fils*, *SA Sucreries de Toury et Usines Annexes*, *Tereos*, *Tereos*, kas ir *SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF* tiesību un saistību pārņēmēja, *Cristal Union*, *Sucrerie Bourdon*, *SA Sucrerie de Bourgogne*, *SAS Vermendoise Industries* un *SA Sucreries et Raffineries d'Erstein* vārdā — N. Kutreliss [*N. Coutrelis*], *avocat*,

— Vācijas valdības vārdā — M. Lumma [*M. Lumma*] un U. Forsthofs [*U. Forsthoff*], pārstāvji, kuriem palīdz L. Haringss [*L. Harings*], *Rechtsanwalt*,

— Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*], kā arī A. Kolomba [*A. Colomb*] un A. L. Dirēna [*A.-L. During*], pārstāvji,

— Grieķijas valdības vārdā — V. Kondolaims [*V. Kontolaimos*], kā arī E. Svolopulu [*E. Svolopoulou*] un S. Haritaki [*S. Charitaki*], pārstāvji,

— Itālijas valdības vārdā — I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kam palīdz Dž. Ajello [*G. Aiello*], *avvocato dello Stato*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — M. Nolins [*M. Nolin*] un F. Erlbahers [*F. Erlbacher*], kā arī K. Katabriga [*C. Cattabriga*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2007. gada 14. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.) 15. pantu, par Komisijas 2002. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 314/2002, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus kvotu sistēmas piemērošanai cukura nozarē (OV L 50, 40. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2003. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 1140/2003 (OV L 160, 33. lpp.), 6. panta 4. punkta spēkā esamību, kā arī par Komisijas 2002. gada 15. oktobra Regulas (EK) Nr. 1837/2002, ar ko 2001./2002. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus, kā arī papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē (OV L 278, 13. lpp.), Komisijas 2003. gada 7. oktobra Regulas (EK) Nr. 1762/2003, ar ko 2002./2003. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 254, 4. lpp.), un Komisijas 2004. gada 14. oktobra Regulas (EK) Nr. 1775/2004, ar ko 2003./2004. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 316, 64. lpp.), spēkā esamību.

2 Šie lūgumi tika iesniegti attiecīgi saistībā ar tiesvedību starp uzņēmumu *Zuckerfabrik Jülich AG* (turpmāk tekstā — "*Jülich*"), kas ir cukura ražotājs, un *Hauptzollamt Aachen* [Āhenes Galveno muitas pārvaldi] (Vācija) par ražošanas maksājuma apmēru, kas cukura tirgu kopīgās organizācijas finansēšanas ietvaros tika noteikts par 2003./2004. tirdzniecības gadu, un saistībā ar tiesvedībām starp *Saint Louis Sucre SNC* (turpmāk tekstā — "*Saint Louis Sucre*"), kā arī citiem cukura ražotājiem, proti, sabiedrību *Sucreries du Marquenterre SA* un sabiedrībām *SA des Sucreries de Fontaine Le Dun*, *Bolbec*, *Auffray* (*SAFBA*), *SA Lesaffre Frères*, *Tereos*, kas ir *Sucreries Distilleries des Hauts de France* tiesību un saistību pārņēmēja, *SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré fils*, *SA Sucrerie de Toury et Usines Annexes*, *Tereos*, *Tereos*, kas ir *SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF* tiesību un saistību pārņēmēja,

Cristal Union, *Sucrerie Bourdon*, *SA Sucrerie de Bourgogne*, *SAS Vermendoise Industries* un *SA Sucreries et Raffineries d'Erstein* (turpmāk tekstā visas kopā — "*Sucreries du Marquenterre* u.c."), un *Directeur général des douanes et droits indirects* [Muitas un netiešo nodokļu pārvaldes ģenerāldirektoru] un *Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers* [Ženviljē Muitas un netiešo nodokļu pārvaldes galveno nodokļu iekasētāju] (Francija) par maksājumiem, kas cukura tirgu kopīgās organizācijas finansēšanas ietvaros iekasēti par 2001./2002., 2002./2003. un 2003./2004. tirdzniecības gadu.

Atbilstošās tiesību normas

3 Saskaņā ar Regulas Nr. 1260/2001 preambulas devīto apsvērumu:

"Pašlaik saglabājas iemesli, kuru dēļ Kopienai vajadzēja ieviest ražošanas kvotu sistēmu cukuram, izoglikozei un inulīna sīrupam. Minētā sistēma tomēr ir pielāgota, ņemot vērā jaunākās tendences ražošanā, lai Kopienai būtu vajadzīgie instrumenti, kas taisnīgā, bet efektīvā veidā nodrošinātu to, ka ražotāji paši pilnībā sedz Kopienā saražotās un patērētās produkcijas starpības daudzuma pārdošanas izmaksas, un izpilda Kopienas saistības saskaņā ar nolīgumiem, kas izriet no daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas raunda, še turpmāk — "VVTT" [..]."

4 Regulas Nr. 1260/2001 preambulas vienpadsmitais līdz piecpadsmitais apsvērums ir formulēti šādi:

"(11) Cukura nozares tirgu kopīgās organizācijas pamatā, pirmkārt, ir princips, ka ražotājiem būtu jāuzņemas pilna finansiāla atbildība par zaudējumiem,

ko katrā tirdzniecības gadā rada tās kvotā ietilpstošās Kopienas produkcijas daļas pārdošana, kura pārsniedz Kopienas iekšēji patērēto produkciju, un, otrkārt, realizācijas cenu garantiju diferenciācija, ņemot vērā katram uzņēmumam piešķirto ražošanas kvotu. Cukura ražošanas kvotu piešķir katram uzņēmumam, pamatojoties uz tā faktiski saražoto produkciju konkrētā pārskata periodā.

(12) Tā kā eksporta atbalsta samazināšanas saistības tika izpildītas pārejas periodā, cukura un izoglikozes pamatdaudzumi un inulīna sīrupa kvotas būtu jāsaglabā to pašreizējā līmenī, bet jābūt iespējai pēc vajadzības veikt attiecīgo garantiju pielāgošanu, lai Kopiena varētu izpildīt savas saistības saskaņā ar Nolīgumu [par lauksaimniecību, kas noslēgts saskaņā ar VVTT nolīgumiem; turpmāk tekstā — "Nolīgums"], vienlaikus ņemot vērā pamatfaktorus, kas ietekmē stāvokli Kopienas cukura nozarē. Būtu jāsaglabā nozares pašfinansēšanas sistēma ar ražošanas maksājumiem un ražošanas kvotu režīmu.

(13) Tādējādi ražotājiem būtu arī turpmāk jāuzņemas finansiāla atbildība, maksājot pamatražošanas maksājumu, ar ko apliek visu A un B cukura ražošanu un ko tomēr ierobežo 2 % apmērā no baltā cukura intervences cenas, un B maksājumu, ar ko apliek B cukura ražošanu, nepārsniedzot 37,5 % no minētās cenas. Dažos apstākļos izoglikozes un inulīna sīrupa ražotāji arī maksā daļu no šīm iemaksām. Maksājumu ierobežošana iepriekšminētajā veidā nozīmē, ka dažos tirdzniecības gados cukura ražošanas pašfinansēšana nenotiek pilnā apmērā. Tādos gadījumos būtu jāparedz papildu maksājums.

(14) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi, papildu maksājums būtu jāaprēķina katram uzņēmumam, pamatojoties uz šā uzņēmuma daļu ieņēmumos no

ražošanas maksājumiem, ko tas samaksājis par attiecīgo tirdzniecības gadu. Tādēļ Kopienai kopumā būtu jānosaka koeficients, kas atspoguļo attiecību starp kopējiem reģistrētajiem zaudējumiem un kopējiem ieņēmumiem no attiecīgajiem ražošanas maksājumiem konkrētajā tirdzniecības gadā. Jāprecizē nosacījumi, ar kādiem cukurbiešu un cukurniedru pārdevēji piedalās attiecīgā tirdzniecības gada zaudējumu segšanā.

(15) Jebkurā tirdzniecības gadā patēriņa, ražošanas, importa, krājumu un uz nākamo gadu pārnesto krājumu apjomi, kā arī pašfinansēšanas sistēmas iespējami sedzamais vidējais zaudējumu apjoms var būt tādi, ka katram uzņēmumam piešķirtās ražošanas kvotas cukura nozarē kopā veido eksporta apjomu, kas pārsniedz Nolīgumā noteikto apjomu. Tāpēc kvotām piesaistītās garantijas būtu jāpielāgo katrā tirdzniecības gadā, lai Kopiena varētu izpildīt savas saistības."

5 Tādējādi Regulas Nr. 1260/2001 11. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis piešķir A un B kvotu katram uzņēmumam, kas ražo cukuru, katram uzņēmumam, kas ražo izoglikozi, un katram uzņēmumam, kas ražo inulīna sīrupu, ja šie uzņēmumi ir reģistrēti to teritorijā un tiem 2000./2001. tirdzniecības gadā ir tikusi piešķirta A un B kvota.

6 Saskaņā ar šīs regulas 11. panta 2. punktu šīs kvotas tiek piešķirtas, ņemot vērā katram ražošanas reģionam noteiktos A un B pamatdaudzumus.

7 No minētās regulas 7. panta 1. punkta, 10. panta 3.–5. punkta, 13. panta 1. punkta un 27. panta 1. punkta izriet, ka A un B cukura ražošanas kvotas ir uzskatāmas par garantētajiem daudzumiem, kurus var vai nu laist apgrozībā Kopienas tirgū, nodot intervences procedūrai vai arī eksportēt, saņemot eksporta kompensāciju.

8 No Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 3. un 4. punkta, lasot tos kopā ar šīs regulas preambulas vienpadsmito un trīspadsmito apsvērumu, izriet, ka zaudējumu, ko rada tās kvotā ietilpstošās Kopienas produkcijas daļas realizēšana, kura pārsniedz Kopienā patērēto produkciju, pastāvēšanas gadījumā tiek piemērots ražošanas maksājums, kas ir iekasējams no cukura ražotājiem.

9 Attiecībā uz šo maksājumu aprēķināšanas kārtību minētajā 15. pantā ir noteikts:

"1. Līdz katra tirdzniecības gada beigām reģistrē:

a) A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa produkcijas prognozi attiecīgajam tirdzniecības gadam;

b) prognozi par cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumiem, kas attiecīgajā tirdzniecības gadā pārdots patēriņam Kopienā;

c) eksportējamo pārpalikumu, ko iegūst, atņemot b) apakšpunktā minēto daudzumu no a) apakšpunktā minētā daudzuma;

d) novērtējumu par vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem no vienas tonnas cukura attiecībā uz kārtējā tirdzniecības gadā izpildāmām eksporta saistībām.

Šie vidējie zaudējumi vai vidējie ieņēmumi ir vienādi ar starpību starp kompensāciju kopapjomu un maksājumu kopapjomu par attiecīgo eksporta saistību tonnu kopskaitu;

e) kopējo zaudējumu vai kopējo ieņēmumu novērtējumu, ko iegūst, c) apakšpunktā minēto pārpalikumu sareizinot ar d) apakšpunktā minētajiem vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ienākumiem.

2. Līdz 2005./2006. tirdzniecības gada beigām, neskarot 10. panta 3., 4., 5. un 6. punktu, par laiku no 2001./2002. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam kopā reģistrē:

a) eksportējamo pārpalikumu, ko nosaka, pamatojoties uz A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa galīgo produkciju, un Kopienas patēriņam pārdoto cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa galīgo daudzumu;

b) vidējos zaudējumus vai ieņēmumus no vienas tonnas cukura, ko rada attiecīgās kopējās eksporta saistības, kuras aprēķina, izmantojot 1. punkta d) apakšpunkta otrajā daļā izklāstīto metodi;

c) kopējos zaudējumus vai ieņēmumus, ko iegūst, sareizinot a) apakšpunktā minēto pārpalikumu ar b) apakšpunktā minētajiem vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem;

d) iekasēto ražošanas pamatmaksājumu un B maksājumu kopējo summu.

Kopējo zaudējumu vai ieņēmumu novērtējumu, kas minēts 1. punkta e) apakšpunktā, koriģē par c) un d) apakšpunktā minēto summu starpību.

3. Neskarot 18. panta 1. punktu, ja skaitļi, kas reģistrēti saskaņā ar 1. punktu un koriģēti saskaņā ar 2. punktu, norāda uz paredzamiem kopējiem zaudējumiem, tad šos zaudējumus izdala ar A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa paredzamo produkciju attiecīgajā tirdzniecības gadā. Iegūto summu iekasē no ražotājiem kā pamatražošanas maksājumu par viņu saražoto A un B cukuru, A un B izoglikozi un A un B inulīna sīrupu.

[..]

4. Ja maksimālais atļautais ražošanas pamatmaksājums pilnībā nesedz 3. punkta pirmajā daļā minētos kopējos zaudējumus, nesegto atlikumu izdala ar B cukura, B izoglikozes un B inulīna sīrupa paredzamo produkciju attiecīgajā tirdzniecības gadā. Iegūto summu piemēro ražotājiem kā B maksājumu par viņu saražoto B cukuru, B izoglikozi un B inulīna sīrupu.

[..]

6. Aprēķinot 1. punkta e) apakšpunktā minētos kopējos zaudējumus, ņem vērā visus zaudējumus, ko rada ražošanas kompensāciju piešķiršana saskaņā ar 7. panta 3. punktu.

7. Šajā pantā minētos maksājumus iekasē dalībvalstis.

8. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru, un tie jo īpaši attiecas uz:

— iekasējamo maksājumu summām,

[..].”

10 Regulas Nr. 1260/2001 16. pantā ir paredzēts:

“1. Ja kopējos zaudējumus, kas saskaņā ar 15. panta 1. un 2. punktu reģistrēti konkrētam tirdzniecības gadam, pilnībā nesedz attiecīgā tirdzniecības gada ieņēmumi no ražošanas maksājumiem pēc 15. panta 3., 4. un 5. punkta piemērošanas, neskarot 4. pantu, ražotājiem piemēro papildu maksājumu, lai segtu kopējo zaudējumu atlikumu.

2. Papildu maksājumu nosaka katram cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumam, sareizinot kopējo summu, kas uzņēmumam jāmaksā ražošanas maksājumos par attiecīgo tirdzniecības gadu, ar koeficientu, kas vēl jānosaka. Minētais koeficients visai Kopienai ir par 1 samazināta attiecība starp kopējiem zaudējumiem, kas reģistrēti par attiecīgo tirdzniecības gadu saskaņā ar 15. panta 1. un 2. punktu, un ieņēmumiem no ražošanas pamatmaksājumiem un B maksājumiem, kuri cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa ražotājiem attiecīgi jāmaksā par minēto tirdzniecības gadu.

[..]

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta un jo īpaši 2. punktā minētā koeficienta piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru."

11 Saskaņā ar šīs regulas 15. panta 8. punktu un 16. panta 5. punktu Eiropas Kopienu Komisija pieņēma Regulu Nr. 314/2002.

12 Minētās regulas 6. panta 4. punktā tā sākotnējā redakcijā bija paredzēts:

"Daudzumu, kas jānosaka saskaņā ar Regulas [..] Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta b) apakšpunktu, paredz, pamatojoties uz šādu daudzumu summu:

a) cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumi, ko Kopienā realizē tiešam patēriņam vai patēriņam pēc pārstrādes patērētāja nozarēs;

b) denaturētā cukura daudzumi;

c) cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumi, ko importē no ārpuskopienas valstīm kā pārstrādātus produktus.

No pirmajā daļā minētās summas atskaita to cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumu summu, ko eksportēja uz ārpuskopienas valstīm kā pārstrādātus produktus, un pamatproduktu daudzumus, izteiktus kā baltais cukurs, par kuriem ir izsniegtas apliecības par ražošanas kompensācijām, kas minētas Regulas [..] Nr. 1260/2001 7. panta 3. punktā."

13 Ar Regulu Nr. 1140/2003 šī tiesību norma tika grozīta šādi:

"Daudzumus, ko realizē patēriņam Kopienā un kas jāreģistrē saskaņā ar Regulas [..] Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 2. [punkta] a) apakšpunktu, nosaka, saskaitot kopā 1. panta 1. punkta a), b), c) un d) apakšpunktā norādītos cukuru un sīrupu daudzumus un izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumus, kas izteikti ar balto cukuru:

a) kas uzglabāti tirdzniecības gada sākumā;

b) kas saražoti atbilstīgi A un B kvotai;

c) kas ievesti dabīgā stāvoklī;

d) ko satur ievestie pārstrādes produkti.

Atņemot pirmajā daļā minētos daudzumus, kas izteikti ar balto cukuru, no cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzuma:

a) kas izvests nemainītā stāvoklī;

b) ko satur izvestie pārstrādes produkti;

c) kas uzglabāts tirdzniecības gada beigās;

d) par ko izdotas apliecības par ražošanas kompensācijām, kas norādītas Regulas [..] Nr. 1260/2001 7. panta 3. punktā.

[..]"

14 Regulas Nr. 314/2002 6. panta 5. punktā ir noteikts:

"Par eksporta saistībām, kas jāizpilda kārtējā tirdzniecības gadā, Regulas [..] Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē, uzskata šādus daudzumus:

a) visus cukura daudzumus, kas jāeksportē nemainītā stāvoklī, piemērojot eksporta kompensācijas vai maksājumus, kas noteikti konkursos, kas atvērti attiecībā uz konkrēto tirdzniecības gadu;

b) visus cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumus, kas jāeksportē nemainītā stāvoklī, piemērojot eksporta kompensācijas vai maksājumus, ko periodiski nosaka, pamatojoties uz attiecīgajā tirdzniecības gadā izsniegtajām eksporta licencēm;

c) visu paredzamo cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa eksportu pārstrādātu produktu veidā, piemērojot eksporta kompensācijas vai maksājumus, kas šim nolūkam noteikti minētajā tirdzniecības gadā, vienmērīgi sadalot šādus daudzumus pa visu tirdzniecības gadu.

Lai aprēķinātu vidējos paredzamos zaudējumus, kas minēti Regulas [..] Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ņem vērā arī ražošanas kompensācijas par pamatproduktu daudzumiem, kas izteikti kā baltais cukurs, par kuriem attiecīgajā tirdzniecības gadā izsniegti sertifikāti par ražošanas kompensācijām, kas minētas [šīs] regulas 7. panta 3. punktā."

15 Ražošanas maksājumi par 2001./2002., 2002./2003. un 2003./2004. tirdzniecības gadu tika noteikti attiecīgi Regulās Nr. 1837/2002, Nr. 1762/2003 un Nr. 1775/2004 saskaņā ar Regulām Nr. 1260/2001 un Nr. 314/2002, pēdējā no kurām ir izdarīti grozījumi ar Regulu Nr. 1140/2003.

Pamata lietas un prejudiciālie jautājumi

Lieta C-5/06

16 Ar 2004. gada 22. oktobra lēmumu *Hauptzollamt Aachen* noteica *Jülich* piemērojamo ražošanas maksājumu, attiecībā uz pamatražošanas maksājumu A un B cukuram piemērojot Regulas Nr. 1775/2004 1. panta a) punktā paredzēto summu par tonnu un attiecībā uz B maksājumu par B cukuru — šīs regulas 1. panta b) punktā paredzēto summu.

17 Tā kā *Jülich* iesniegtā sūdzība par šo lēmumu tika noraidīta, šī sabiedrība iesniedza prasību *Finanzgericht Düsseldorf* [Diseldorfas Finanšu tiesā], apgalvodama, ka Regula Nr. 1775/2004 nav spēkā esoša, jo Komisija ir pieļāvusi kļūdas ražošanas maksājumu aprēķinā. Pirmkārt, Komisija eksportējamā pārpalikuma aprēķināšanai esot kļūdaini iekļāvusi 504 205 tonnas cukura, kas no Kopienas izvests pārstrādātu produktu veidā un attiecībā uz kuru nav tikusi piešķirta nekāda kompensācija, jo šis daudzums turklāt nav radījis nekādus zaudējumus Kopienas budžetam. Otrkārt, Komisija, aprēķinot vidējos zaudējumus, šo pašu daudzumu nav ņēmusi vērā. Nav neviena objektīva iemesla, lai eksportējamā pārpalikuma un vidējo zaudējumu par tonnu cukura noteikšanai tiktu izmantoti divi dažādi daudzumi.

18 Iesniedzējtiesa uzskata — ja ražošanas maksājumu iekasēšanas mērķis ir vienīgi panākt, lai ražotāji segtu izdevumus saistībā ar Kopienā saražotās produkcijas pārpalikuma realizēšanu, tad maksājuma apmēra noteikšanā neņemot vērā to, ka eksporta kompensācija ir tikusi piešķirta tikai par daļu no eksportētā cukura, tiek pārsniegts šī mērķa sasniegšanai nepieciešamais. Tādēļ *Finanzgericht Düsseldorf* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regulas [Nr. 1260/2001] 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot eksportējamo pārpalikumu, var tikt ņemts vērā tikai tas eksportētā cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzums, attiecībā uz kuru patiešām ir izmaksātas eksporta kompensācijas?

2) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā: vai 6. panta 4. punkts Regulā [Nr. 314/2002], kurā izdarīti grozījumi ar Regulu [Nr. 1140/2003], ir spēkā neesošs?

3) Noliedzošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā: vai Regulas [Nr. 1260/2001] 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot gan eksportējamo pārpalikumu, gan vidējos zaudējumus no vienas tonnas cukura, ir jāņem vērā viss eksports, pat ja par daļu no šī eksporta attiecīgajā tirdzniecības gadā netika saņemtas eksporta kompensācijas?

4) Apstiprinošas atbildes uz pirmo, otro vai trešo jautājumu gadījumā: vai Regula [Nr. 1775/2004], ir spēkā neesoša?"

Apvienotās lietas no C-23/06 līdz C-36/06

19 *Saint Louis Sucre*, kā arī *Sucreries du Marquenterre* u.c. kā cukuru ražojošām sabiedrībām ir jāveic ražošanas maksājumi par cukuru.

20 Uzskatot, ka to maksājumi par 2001./2002., 2002./2003. un 2003./2004. tirdzniecības gadu ir bijuši pārāk lieli, šīs sabiedrības lūdza *receveur principal des douanes et des droits indirects de Gennevilliers*, kas atbild par to iekasēšanu, daļēji atmaksāt to veiktās iemaksas.

21 Ar *receveur principal* 2005. gada 23. februāra lēmumiem sūdzības, kas bija iesniegtas, lai saņemtu šo atmaksu, tika noraidītas, pamatojoties uz to, ka apstrīdēto maksājumu likmju pamatā ir Kopienu tiesiskais regulējums.

22 Šādos apstākļos *Saint Louis Sucre* un *Sucreries du Marquenterre* u.c. iesniedza prasības *tribunal de grande instance de Nanterre* [Nantēras Apgabaltiesā], lai panāktu šo lēmumu atcelšanu un apstrīdēto maksājumu, ieskaitot nokavējuma procentus, daļēju atmaksu.

23 Prasītājas pamata lietā apgalvo, ka attiecīgajā Kopienu tiesiskajā regulējumā ir paredzēta citāda cukura, kas eksportēts pārstrādāta produkta veidā, par kuru nevar saņemt eksporta kompensācijas, uzskaitīšanas kārtība, no vienas puses, iekļaujot to eksportējamajā pārpalikumā, kuru paredzēts finansēt, un, no otras puses, izslēdzot to no daudzuma, kas tiek saukts par "attiecīgajām eksporta saistībām", kas ļauj aprēķināt "vidējos zaudējumus", lai varētu efektīvi finansēt šī pārpalikuma realizēšanu. Līdz ar to Komisija esot noteikusi pārāk augstu maksājumu apmēru 2001./2002., 2002./2003. un 2003./2004. tirdzniecības gadam un nav ievērojusi Eiropas Savienības Padomes noteikto pašfinansēšanās mērķi.

24 Prasītājas pamata lietā līdz ar to apstrīd Regulas Nr. 314/2002 6. panta 4. punkta — kurā tajā redakcijā, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1140/2003, esot sniegta pārāk plaša eksportējamā pārpalikuma definīcija, kas ir pretrunā samērīguma, tiesību normu hierarhijas un Komisijas ieviešanas pilnvaru ierobežošanas principiem, — spēkā esamību. Pakārtoti šo pašu iemeslu dēļ prasītājas apstrīd regulu, ar kurām saskaņā ar Regulu Nr. 314/2002 tika noteikti ražošanas maksājumi pamata lietā apspriestajiem tirdzniecības gadiem, spēkā esamību.

25 Pakārtoti un gadījumā, ja tiktu piemērota plaša eksportējamā pārpalikuma definīcija, *Saint Louis Sucre* un *Sucreries du Marquenterre* u.c. norāda, ka Regulā Nr. 1260/2001 paredzētais striktas pašfinansēšanās mērķis joprojām neesot sasniegts, jo Komisija, kura 2002. gadā savos ikgadējos vidējo zaudējumu aprēķinos ņēma vērā produktus, kas tika eksportēti bez kompensācijas saņemšanas, šobrīd savos aprēķinos neņem vērā to, ka "eksportējamo pārpalikumu" veidojošajiem elementiem un "vidējo zaudējumu" aprēķinam ir jābūt vienādiem.

26 Šādos apstākļos *tribunal de grande instance de Nanterre* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regulas Nr. 314/2002 [..] 6. panta 4. punkts un/vai Regulas Nr. 1837/2002, Nr. 1762/2003 un Nr. 1775/2004, kuras pieņemtas tā piemērošanai, ir spēkā neesošas, ņemot vērā Regulas Nr. 1260/2001 [..] 15. pantu un samērīguma principu, jo tajā attiecībā uz ražošanas maksājuma aprēķināšanu nav paredzēts izslēgt no "eksportējamā pārpalikuma" cukuru, kas ietilpst eksportētajos pārstrādes produktos, par kuriem nav saņemtas eksporta kompensācijas?

Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša:

2) vai Regulas Nr. 1837/2002, Nr. 1762/2003 un Nr. 1775/2004 ir spēkā neesošas, ņemot vērā Regulu [..] Nr. 314/2002 un Regulas Nr. 1260/2001 15. pantu, un vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principu, jo tajās ir noteikts ražošanas maksājums par cukuru, kas ir aprēķināts no "vidējiem zaudējumiem" par eksportēto tonnu un kurā nav ņemts vērā eksportētais daudzums bez kompensācijas saņemšanas, lai arī šis pats daudzums ir iekļauts kopējā daudzumā, kas izmantots, novērtējot kopējos samaksājamos zaudējumus?"

Par lietu C-5/06 un no C-23/06 līdz C-36/06 apvienošanu

27 Ņemot vērā starp lietu C-5/06 un lietām no C-23/06 līdz C-36/06 esošo saistību, saskaņā ar Reglamenta 43. pantu, lasot to kopā ar tā 103. pantu, šīs lietas ir apvienojamas sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

28 Tā kā abu iesniedzējtiesu uzdotie prejudiciālie jautājumi būtībā ir vienādi, tie ir jāaizskata, ņemot vērā to formulējumu lietā C-5/06.

Par jautājumu saistībā ar to, vai saskaņā ar Regulas Nr. 1260/2001 15. pantu visi eksportēto produktu daudzumi, uz kuriem attiecas šī tiesību norma, aprēķinot eksportējamo pārpalikumu, ir jāatskaita no Kopienas iekšējā patēriņa

29 Jāatgādina, ka Padomes 1981. gada 30. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1785/81 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 177, 4. lpp.) preambulas vienpadsmitajā apsvērumā — tāpat kā Regulas Nr. 1260/2001 preambulas devītajā apsvērumā — ir paredzēts, ka ražošanas kvotu sistēma ir tikusi pielāgota, "lai Kopienai būtu vajadzīgie instrumenti, kas taisnīgā, bet efektīvā veidā nodrošinātu to, ka ražotāji paši pilnībā sedz Kopienā saražotās un patērētās produkcijas starpības daudzuma pārdošanas izmaksas [..]".

30 Regulas Nr. 1785/81 28. panta, kurā paredzēti A un B cukura un A un B izoglikozes ražošanas maksājumu noteikšanas pamatkritēriji, 1. punktā ir noteikts:

"Līdz katra 1981./1982., 1983./1984. un 1985./1986. tirdzniecības gada beigām reģistrē:

a) A un B cukura un A un B izoglikozes produkcijas prognozi attiecīgajam tirdzniecības gadam;

b) prognozi par cukura un izoglikozes daudzumiem, kas attiecīgajā tirdzniecības gadā pārdots patēriņam Kopienā;

c) eksportējamo pārpalikumu, ko iegūst, atņemot b) apakšpunktā minēto daudzumu no a) apakšpunktā minētā daudzuma;

d) novērtējumu par vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem no vienas tonnas cukura attiecībā uz kārtējā tirdzniecības gadā izpildāmajām eksporta saistībām;

Šie vidējie zaudējumi vai vidējie ieņēmumi ir vienādi ar starpību starp kompensāciju kopapjomu un maksājumu kopapjomu par attiecīgo eksporta saistību tonnu kopskaitu;

e) kopējo zaudējumu vai kopējo ieņēmumu novērtējumu, ko iegūst, c) apakšpunktā minēto pārpalikumu sareizinot ar d) apakšpunktā minētajiem vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem." [Neoficiāls tulkojums]

31 Lai arī šī tiesību norma vēlāk tika aizstāta ar Padomes 1999. gada 13. septembra Regulas (EK) Nr. 2038/1999 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 252, 1. lpp.) 33. panta 1. punktu un Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 1. punktu, tā būtībā ir palikusi nemainīga.

32 Komisijas 1982. gada 8. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1443/82, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus kvotu sistēmas piemērošanai cukura nozarē (OV L 158, 17. lpp.), 5. panta 5. punktā bija paredzēts, ka cukura un izoglikozes daudzums, kas eksportēts uz ārpuskopienas valstīm pārstrādātu produktu veidā, ir atņemams no patēriņam Kopienā realizētā cukura un izoglikozes daudzuma.

33 No lietas materiāliem apvienotajās lietās no C-23/06 līdz C-36/06 izriet, ka Komisija ir vairākkārtēji atzinusi, ka eksportējamais pārpalikums atbilst saražotajam cukura daudzumam, no kura atņemts patērētais cukura daudzums, jo cukura eksports pārstrādātu produktu veidā neatkarīgi no tā, vai par šiem produktiem ir tikusi saņemta kompensācija, tiek ietverts nevis Kopienas iekšējā patēriņā, bet gan minētajā pārpalikumā.

34 Regulas Nr. 1260/2001 15. panta, kurā ir noteikti pamatkritēriji ražošanas maksājumu par A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa ražošanu noteikšanai, 1. punkta a)–c) apakšpunktā ir paredzēts, ka eksportējamo pārpalikumu veido starpība starp A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa produkcijas prognozi attiecīgajam tirdzniecības gadam, no vienas puses, un prognozi par cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumu, kas attiecīgajā tirdzniecības gadā pārdots patēriņam Kopienā, no otras puses.

35 Saskaņā ar šīs regulas 15. panta 1. punkta d) apakšpunktu vidējie prognozējamie zaudējumi ir vienādi ar starpību starp kompensāciju kopapjomu un maksājumu kopapjomu par attiecīgo eksporta saistību tonnu kopskaitu.

36 Kopējo zaudējumu novērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta e) apakšpunktu iegūst, eksportējamo pārpalikumu sareizinot ar vidējiem zaudējumiem.

37 Tā kā eksportējamo pārpalikumu veido starpība starp Kopienā saskaņā ar A un B kvotu saražotās produkcijas daudzumu un Kopienas iekšējo patēriņu, šis pēdējais minētais daudzums nevar ietvert eksportēto produktu daudzumu neatkarīgi no tā, vai par tiem ir tikusi saņemta eksporta kompensācija.

38 Eksportēto produktu daudzumu nevar uzskatīt par tādu, kas pārdots patēriņam Kopienā Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

39 Eksportējamais pārpalikums būtībā ietver tādu produktu daudzumu, saistībā ar kuru patēriņu ir paredzēti Kopienas atbalsta pasākumi. Līdz ar to, piemēram, tādu produktu daudzumi, kas tirdzniecības gada beigās, iespējams, vēl ir uzkrājumā, nosakot eksportējamo pārpalikumu, ir jāuzskaita kā nepatērētie daudzumi, lai gan saistībā ar tiem šajā posmā vēl nav piemēroti atbalsta pasākumi realizācijai.

40 Eksportējamais pārpalikums ir nošķirams no eksportēto produktu daudzuma. Šie produkti, kaut arī par tiem būtu saņemta kompensācija, ne vienmēr rada ražotājiem finansiālus izdevumus. Tā tas it īpaši ir tad, ja daudzums, kas pēc definīcijas rodas no starpības starp sākotnējiem uzkrājumiem un Kopienā saražotās produkcijas daudzumu, no vienas puses, un beigu posmā pastāvošajiem uzkrājumiem, no otras puses, ir lielāks nekā Kopienā saražotās produkcijas daudzums un ja to produktu daudzums, kas rada tiesības uz kompensācijas saņemšanu, nepārsniedz starpību starp Kopienā saražotās produkcijas daudzumu un šo daudzumu.

41 Kā to būtībā ir apgalvojusi Komisija, ja Regulas Nr. 1260/2001 mērķis būtu bijis ražošanas maksājumu aprēķināšanu saistīt ar kompensāciju budžeta izmaksām, būtu bijis pietiekami noteikt šos maksājumus, vadoties pēc kopējiem zaudējumiem saistībā ar visām eksporta kompensācijām un saražotā daudzuma.

42 Ir jāatzīmē, ka kopējo zaudējumu novērtējums, kas definēts Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta e) apakšpunktā, nav vienāds ar kompensāciju attiecīgajam tirdzniecības gadam kopējo apmēru, bet to veido eksportējamā pārpalikuma un prognozējamo vidējo zaudējumu par vienu tonnu cukura attiecībā uz kārtējā tirdzniecības gadā izpildāmajām eksporta saistībām reizinājuma rezultāts.

43 No iepriekš minētā izriet, ka kopējo paredzamo zaudējumu aprēķināšanas metodes mērķis ir provizoriski un iepriekš zināmā veidā noteikt zaudējumus, kas rodas saistībā ar Kopienā saražotās produkcijas pārpalikuma realizēšanu.

44 Gadījumā, ja daudzums, kas ticis eksportēts, nesaņemot kompensāciju, tiktu ietverts Kopienas iekšējā patēriņā, tas tiktu pārvērtēts. Līdz ar to eksportējamais pārpalikums tiktu novērtēts par zemu. Tāpat var netikt sasniegts ar pārpalikuma realizēšanu saistīto izmaksu pašfinansēšanas sistēmas mērķis, kas kopš šīs sistēmas ieviešanas ar Regulu Nr. 1785/81 brīža ir bijis taisnīgā, bet efektīvā veidā nodrošināt, ka ražotāji paši pilnībā sedz šīs izmaksas, un kura piemērošanu Komisija vienmēr ir balstījusi uz tādu eksportējamā pārpalikuma jēdzienu, kas ietver arī cukura eksportu neatkarīgi no tā, vai par to ir saņemta kompensācija. Līdz ar to minētās sistēmas saglabāšana — pretēji Regulas Nr. 1260/2001 preambulas divpadsmitajā apsvērumā paredzētajam — varētu tikt apdraudēta.

45 Ņemot vērā iepriekš minēto, Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka, nosakot eksportējamo pārpalikumu, no patēriņa ir jāatņem viss to eksportēto produktu daudzums, uz kuriem attiecas šis pants, neatkarīgi no tā, vai kompensācijas ir tikušas piešķirtas vai nē.

Par jautājumu saistībā ar to, vai saskaņā ar Regulas Nr. 1260/2001 15. pantu, nosakot paredzamos vidējos zaudējumus no vienas tonnas cukura, ir jāņem vērā viss to eksportēto produktu daudzums, uz kuriem attiecas šī tiesību norma

46 Saskaņā ar Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta d) apakšpunktu vidējie zaudējumi ir vienādi ar starpību starp kompensāciju kopapjomu un maksājumu kopapjomu par attiecīgo eksporta saistību tonnu kopskaitu kārtējā tirdzniecības gadā.

47 Kopējos zaudējumus saskaņā ar šīs regulas 15. panta 1. punkta e) apakšpunktu aprēķina, sareizinot eksportējamo pārpalikumu ar vidējiem zaudējumiem.

48 Saskaņā ar minētās regulas 22. panta 1. punktu — lai eksportētu no Kopienas cukuru, izoglikozi un inulīna sīrupu, ir jāuzrāda eksporta licence, kas tiek izsniegta ar noteikumu, ka ir iemaksāta drošības nauda, lai garantētu, ka produktus eksportē licences derīguma termiņa laikā.

49 Saistībā ar Regulā Nr. 1260/2001 paredzēto eksportu šīs regulas 15. panta 1. punkta d) apakšpunktā ietvertais jēdziens "tirdzniecības gadā izpildāmās eksporta saistības", nepastāvot īpašiem iemesliem, kas to nepieļautu, ir interpretējams saskaņoti ar šīs regulas 22. panta 1. punktu, kurā ir ietverta atsauce uz eksporta saistībām.

50 Līdz ar to šajā kontekstā šis jēdziens ietver visu to produktu daudzumu, uz kuriem attiecas minētās regulas 15. pants un ko paredzēts eksportēt ārpus Kopienas.

51 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka pretēji tam, ko ir apgalvojušas vairākas ieinteresētās personas, kuras iesniegušas savus apsvērumus procesa ietvaros, jautājumam par to, vai par eksportam paredzēto produktu daudzumu ir saņemtas eksporta kompensācijas, attiecībā uz jēdzienu "tirdzniecības gadā izpildāmās eksporta saistības" nav nekādas nozīmes. Šis jēdziens attiecas vienīgi uz to produktu daudzumiem, attiecībā uz kuriem ir izsniegtas eksporta licences.

52 Šāda Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta d) apakšpunkta interpretācija ir saderīga ar šī panta 1. punkta c) apakšpunktā ietverto jēdzienu "eksportējamais pārpalikums", kurš aprakstīts šī sprieduma 45. punktā un saskaņā ar kuru turklāt ir iespējams saskaņotā veidā aprēķināt šīs regulas 15. panta 1. punkta e) apakšpunktā definētos kopējos prognozējamos zaudējumus.

53 Kā to ir norādījušas prasītājas pamata lietā, kā arī Vācijas un Francijas valdības, kopējie paredzamie zaudējumi, kas tiek noteikti, sareizinot eksportējamo pārpalikumu ar vidējiem zaudējumiem, tiktu novērtēti pārāk augstā apmērā, ja, aprēķinot eksportējamo pārpalikumu, produktu uzskatītu par eksportētu, bet tas netiktu atbilstošā veidā ņemts vērā, aprēķinot vidējos zaudējumus, kuru kopsaucējs, kā tas minēts Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta d) apakšpunkta otrajā daļā, ir eksporta saistību tonnu kopskaits attiecīgajā tirdzniecības gadā.

54 No lietas materiāliem un konkrētāk — no Komisijas dienestu darba dokumenta D/32013/04 par "cukura ražošanas" maksājumu aprēķināšanas metodi, kas Cukura nozares vadības komitejai iesniegts 2004. gada 30. septembrī, izriet, ka atsevišķas dalībvalstis bija izteikušas vēlmi, lai eksportētā cukura daudzums, par kuru netika saņemta kompensācija, tiktu iekļauts vidējo zaudējumu aprēķinā. Saskaņā ar šo dokumentu kopējie zaudējumi atbilstoši tam, kā Komisija bija tos aprēķinājusi tostarp saskaņā ar Regulas Nr. 314/2002 6. panta 5. punktu, proti, it īpaši izslēdzot no eksporta saistībām daudzumus, kas tika eksportēti, nesaņemot kompensāciju, ir vienādi vai lielāki par kompensācijas izdevumiem cukuram.

55 Tai pat laikā Komisija norāda, ka šāda aprēķina metode ļauj novērst pārpalikuma veidošanos, kas uzreiz atspoguļojas tirgū pastāvošajās cenās, destabilizējot cukura nozares tirgu kopīgo organizāciju, un var izraisīt izmaksu, it īpaši intervences izmaksu paaugstināšanos.

56 Šai argumentācijai nevar piekrist.

57 No Regulas Nr. 1260/2001 preambulas devītā, vienpadsmitā un divpadsmitā apsvēruma izriet, ka ar šo regulu ieviestās sistēmas mērķis ir nodrošināt, lai ražotāji taisnīgā, bet efektīvā veidā atbilstoši pašfinansēšanās principam pilnībā segtu Kopienā saražotās un patērētās produkcijas starpības daudzuma realizēšanas izmaksas.

58 Kā to ir konstatējusi Tiesa, ar pārpalikumu saistīto izmaksu finansēšanas sistēma ir tikusi pielāgota tādā veidā, lai A kvota, kas atspoguļo Kopienā patērēto produkciju, būtu par pamatu tikai minimāla maksājuma iekasēšanai, kamēr B kvota, kas galvenokārt attiecas uz eksportu, ir pakļauta daudz lielākam maksājumam, ar kura palīdzību ir iespējams finansēt vajadzīgās kompensācijas un tai pat laikā nodrošināt atturošu efektu attiecībā uz ražotājiem (skat. 1986. gada 22. janvāra spriedumu lietā 250/84 *Eridania zuccherifici nazionali* u.c., *Recueil*, 117. lpp., 19. punkts).

59 Atturošais efekts, kas saskaņā ar Tiesas iepriekš minētajā lietā *Eridania zuccherifici nazionali* u.c nospriesto ar pārpalikuma realizēšanu saistīto izmaksu finansēšanas sistēmai var būt attiecībā uz ražotājiem, kā to savu secinājumu 60. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, var pastāvēt kaut vai tikai tāpēc vien, ka ražošanas maksājumi ražotājiem liek segt izmaksas, kas rodas Kopienā saražotās produkcijas pārpalikuma realizēšanas rezultātā.

60 Tomēr, izņemot visai teorētisku iespēju, kad par visu eksportu ir saņemtas kompensācijas, Komisijas ieviestā sistēma tiktāl, ciktāl tā rada praksi, saskaņā ar kuru kopējie zaudējumi *a priori* tiek noteikti lielākā apmērā nekā ar kompensācijām saistītās izmaksas, pārsniedz Regulas Nr. 1260/2001 mērķi un it īpaši taisnīgu ar Kopienā saražotās produkcijas pārpalikuma realizāciju saistīto izdevumu finansēšanu, kas minēta šī sprieduma 57. punktā.

61 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka, nosakot paredzamos vidējos zaudējumus no vienas tonnas produkta, ir jāņem vērā viss to eksportēto produktu daudzums, uz kuriem attiecas šis pants, neatkarīgi no tā, vai kompensācija patiešām ir tikusi izmaksāta.

Par Regulu Nr. 1837/2002, Nr. 1762/2003 un Nr. 1775/2004 spēkā esamību

62 Ar Regulām Nr. 1837/2002, Nr. 1762/2003 un Nr. 1775/2004 tika noteikti ražošanas maksājumi cukura nozarē 2001./2002., 2002./2003. un 2003./2004. tirdzniecības gadam.

63 Ir vispārzināms, ka Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 314/2002 6. panta 5. punktu, aprēķinot vidējos zaudējumus no vienas tonnas cukura, ir ņēmusi vērā vienīgi to eksportu, par kuru ir saņemta kompensācija. Tomēr no lietas materiāliem izriet, ka šī aprēķina metode ir tikusi piemērota tikai sākot no 2003. gada. Attiecībā uz 2001./2002. tirdzniecības gadu, uz kuru attiecas Regula Nr. 1837/2002, ir vispārzināms, ka Komisija, nosakot ražošanas maksājumus, vidējos zaudējumus ir aprēķinājusi, pamatojoties uz visu to cukura daudzumu, kas tika eksportēts pārstrādātu produktu veidā, neatkarīgi no tā, vai par šo eksportu ir saņemta kompensācija vai nē. Nākamajā gadā Komisija izmainīja vidējo zaudējumu aprēķināšanas kārtību, ņemot vērā vienīgi to eksportēto produktu daudzumu, par kuriem ir saņemta kompensācija. Tas radīja šo vidējo zaudējumu pieaugumu un to summa tika attiecināta arī uz 2002./2003. tirdzniecības gada kopējiem zaudējumiem.

64 No šī sprieduma 61. punktā sniegtās atbildes izriet, ka šāda vidējo zaudējumu aprēķināšanas metode nav saderīga ar Regulas Nr. 1260/2001 15. pantu.

65 Līdz ar to Regulas Nr. 1762/2003 un Nr. 1775/2004, kurās šī metode ir izmantota, ir spēkā neesošas.

66 Ņemot vērā iepriekš minēto, Regulas Nr. 1837/2002 pārbaude nav atklājusi nekādus apstākļus, kas varētu ietekmēt tās spēkā esamību.

67 Tomēr no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka vidējo zaudējumu aprēķināšanas kārtības izmainīšana, kas minēta šī sprieduma 63. punktā, tiktāl, ciktāl tā ir balstīta uz šajā 63. punktā paredzēto aprēķināšanas metodi, nav saderīga ar Regulas Nr. 1260/2001 15. pantu.

68 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild šādi:

— saskaņā ar Regulas Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta c) apakšpunktu, nosakot eksportējamo pārpalikumu, no patēriņa ir jāatņem viss to eksportēto produktu daudzums, uz kuriem attiecas šis pants, neatkarīgi no tā, vai kompensācija patiešām ir tikusi izmaksāta;

— minētās regulas 15. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka, nosakot gan eksportējamo pārpalikumu, gan vidējos zaudējumus no vienas tonnas produkta, ir jāņem vērā viss to eksportēto produktu daudzums, uz kuriem attiecas šis pants, neatkarīgi no tā, vai kompensācija patiešām ir tikusi izmaksāta;

— Regulas Nr. 1762/2003 un Nr. 1775/2004 ir spēkā neesošas un

— Regulas Nr. 1837/2002 pārbaude nav atklājusi nekādus apstākļus, kas varētu ietekmēt tās spēkā esamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

69 Attiecībā uz pamata lietu dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesos, kurus izskata iesniedzējtiesas, un tās lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

saskaņā ar Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju 15. panta 1. punkta c) apakšpunktu, nosakot eksportējamo pārpalikumu, no patēriņa ir jāatņem viss to eksportēto produktu daudzums, uz kuriem attiecas šis pants, neatkarīgi no tā, vai kompensācija patiešām ir tikusi izmaksāta;

minētās regulas 15. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka, nosakot gan eksportējamo pārpalikumu, gan vidējos zaudējumus no vienas tonnas produkta, ir jāņem vērā viss to eksportēto produktu daudzums, uz kuriem attiecas šis pants, neatkarīgi no tā, vai kompensācija patiešām ir tikusi izmaksāta;

Komisijas 2003. gada 7. oktobra Regula (EK) Nr. 1762/2003, ar ko 2002./2003. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē, un Komisijas 2004. gada 14. oktobra Regula (EK) Nr. 1775/2004, ar ko 2003./2004. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē, ir spēkā neesošas;

Komisijas 2002. gada 15. oktobra Regulas (EK) Nr. 1837/2002, ar ko 2001./2002. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus, kā arī papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē, pārbaude nav atklājusi nekādus apstākļus, kas varētu ietekmēt tās spēkā esamību.

[Paraksti]